

ประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านกับทิศทางการค้าและการลงทุนในประชาคมอาเซียน Thailand and Neighbor Countries and Their Trend and Investment in ASEAN Community

เกษมสันต์ วีระกุล

นักวิชาการอิสระ

Kasemsan Veerakul

Independent Scholar

หากย้อนกลับไปเมื่อปี 2558 ผู้เขียนเป็นคนแรก ๆ ที่ตั้งประเด็น Debate ว่าประเทศไทยควรต้องเตรียมตัวที่จะเป็นประชาคมอาเซียนอย่างไร และเรารู้จักประเทศเพื่อนบ้านมากน้อยแค่ไหน โดยเฉพาะทิศทางการค้าและการลงทุนของประเทศเหล่านี้ในเขตประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economics Community: AEC) การจะตอบคำถามข้างต้นได้ ผู้เขียนขอสรุป ดังนี้

ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 10 ประเทศ คิรีเริ่มกันตั้งแต่ปี 2510 โดยรวมตัวกันเป็นสมาคม 10 ประเทศ ประเทศไทยเป็น 1 ใน 5 ประเทศ ที่คิรีเริ่มในการจัดตั้งสมาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย ประเทศไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และ อินโดนีเซีย โดยเริ่มก่อตั้งเป็นสมาคมอาเซียนที่ แหลมแท่น ตำบลบางแสน อำเภอมือเมือง จังหวัดชลบุรี เมื่อรวมตัวกันได้ ประเทศอื่น ๆ เริ่มเข้าร่วมมากขึ้นเรื่อย ๆ สุดท้ายการแข่งขันของโลกสูงขึ้น 10 ประเทศ จึงมีความคิดว่าถ้าร่วมมือกันให้มากกว่าความเป็น สมาคมน่าจะดีขึ้น และจะสามารถแข่งกับโลกได้ จึงได้พัฒนามาเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

ประชาคมอาเซียนประกอบด้วยเสาหลัก 3 เสา เสาแรก คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ASEAN Economics Community: AEC) คือ เสาเศรษฐกิจ มีหน้าที่ให้ความร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ 10 ประเทศ ที่เป็นสมาชิกตกลงกันว่า จะช่วยเหลือทุกเรื่องในเรื่อง เศรษฐกิจ เช่น วัตถุดิบให้เคลื่อนย้ายเสรี เงินทุน เคลื่อนย้ายเสรี แรงงานที่มีทักษะ เช่น หมอ หมอ พยาบาล ตำรวจ นักบัญชี วิศวกร เป็นต้น สามารถ ทำงานที่ใดก็ได้ ใน 10 ประเทศนี้ เพื่อจะได้มีโอกาส มีของดีราคาถูก มีคนเก่งมาช่วย และแบ่งปันด้าน

ตลาดโลกได้ ซึ่งเป็นเสาที่ใช้เศรษฐกิจเป็นตัวนำ

เสาที่ 2 คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง อาเซียน (ASEAN Political-Security Community: APSC) มีหน้าที่แลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านการเมือง ซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันทางด้านความมั่นคงเพื่อให้ 10 ประเทศ มีเสถียรภาพและสันติภาพ และป้องกัน ไม่ให้ประเทศอื่น ๆ เข้ามารุกรานและคุกคามได้ คณะทำงานมีการประชุมต่อเนื่อง ส่วนใหญ่เป็นเรื่อง ของกระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงที่ เกี่ยวข้องกับความมั่นคงทั้งหลาย หากใน 10 ประเทศ มีการทะเลาะกันเองจะไม่มี ความมั่นคง ทางด้าน ความปลอดภัยก็จะไม่มี ส่งผลให้ประเทศอื่น ๆ ไม่มา ลงทุนด้วย

เสาที่ 3 คือ ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม อาเซียน (ASEAN Social Cultural Community: ASCC) มีหน้าที่ดูแลเรื่องที่เหลือทั้งหมดที่อีก 2 เสา ไม่ได้ดูแล เช่น สิทธิเยาวชน สิทธิเด็ก สิทธิสตรี สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ และมีหน้าที่ทำให้ คนทั้ง 10 ประเทศรักกัน และให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศ สมาชิกใหม่ 4 ประเทศ คือ ประเทศกัมพูชา (Cambodia) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (Lao People's Democratic Republic) พม่า (Myanmar) และเวียดนาม (Vietnam) (หรือชื่อย่อ CLMV) ยกเว้น 4 ประเทศนี้ให้พัฒนาเท่ากัน ซึ่งใน 3 เสานี้ เปรียบเสมือนเก้าอี้ 3 ขา ซึ่ง 3 เสานี้เกี่ยวพัน กันอย่างแยกไม่ออก

คนทั่วไปมีความเข้าใจผิดอยู่ 2 เรื่องเกี่ยวกับ ประชาคมอาเซียน เรื่องแรกคือ เข้าใจว่าการรวมตัว กันนั้นจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมหัศจรรย์ เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2558 เป็นวันแรกที่เข้าสู่การเป็น ประชาคมอาเซียน หลายคนคิดว่าเหมือนการเปิด

ห้างสรรพสินค้าที่คนจะหลั่งไหลเข้ามา แรงงานที่มีทักษะและเงินทุนจะหลั่งไหลเข้ามา ประเทศจะเปลี่ยนแปลง จนถึงวันนี้ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง เป็นความเข้าใจผิดของคนไทยทั้งประเทศ เพราะการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนนั้น มีลักษณะพิเศษที่ไม่มีใครเหมือนและไม่เหมือนใคร ซึ่งอธิบายได้ 2 สาเหตุ คือ 1) ทั้ง 10 ประเทศจะทำอะไรต้องมีการลงมติเป็นเอกฉันท์ ประเทศใดประเทศหนึ่งจะเล็กแค่นั้นก็ตามถ้าไม่เห็นด้วย ประชาคมอาเซียนก็ไม่สามารถทำอะไรได้ เช่น ในเสาเศรษฐกิจ แรงงานที่มีทักษะวิชาชีพไปทำงานที่ใดก็ได้ ถกเถียงกัน 2 ปี ว่าแต่ละอาชีพต้องมีคุณสมบัติแบบใดจึงจะสามารถไปทำงานในอาเซียนได้ ตกลงกำหนดเงื่อนไขใช้เวลา 2 ปี เป็นการยากมากในการตกลงกันแต่ละเรื่อง เพราะต้องเป็นเอกฉันท์เสมอ 2) ประชาคมอาเซียนได้ตกลงว่าจะไม่มีการบังคับกัน โดยใช้เวลา 2 ปี กำหนดว่าจะมีกี่อาชีพที่จะสามารถทำงานได้อย่างเสรีในอาเซียน และกำหนดเงื่อนไขคุณสมบัติของแต่ละคน เช่น หมอสิงคโปร์ต้องการงานที่พิษณุโลก ประเทศไทยยินดีต้อนรับเพราะเป็นประชาคมอาเซียน แต่ถ้าเมื่อใดที่มาถึงเมืองไทยต้องทำตามกฎหมายไทย เช่น รัฐบาลบอกว่าต้องสอบใบประกอบวิชาชีพเป็นภาษาไทย เพราะฉะนั้น ไม่ว่าหมอที่ไหนก็มาทำงานที่เมืองไทยไม่ได้ รวมถึงอาชีพอื่นเพราะประเทศไทยไม่เปิดรับ ไม่มีใครบังคับรัฐบาลไทยได้เพราะประเทศไทยใช้พระราชบัญญัติในประเทศไทย รัฐบาลไทยใหญ่สุด ซึ่งไม่ใช่แค่ประเทศไทยที่คิดเช่นนี้ ประเทศอื่น ๆ หลายประเทศก็คิดเช่นนี้ด้วย เช่น อินโดนีเซีย แต่ประเทศก็มักจะเปิดกว้าง ต้องการทั้งหมอและวิศวกร เมื่อประเทศไทยหันกลับไปดูประเทศเพื่อนบ้านประเทศเขามีความเจริญขึ้นเพราะมีวิศวกรเยอะขึ้นจากคนต่างชาติที่มาทำงาน ประเทศไทยก็จะเริ่มลดความเข้มงวดเพื่อรับอาชีพเหล่านี้ แต่สาระสำคัญคืออาเซียนไม่บังคับกัน เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงจะค่อยเป็นค่อยไป อันนี้เป็นสองเรื่องที่ต้องพิจารณาไม่เหมือนการเปิดห้างสรรพสินค้าที่คนจะหลั่งไหลเข้ามาทันทีที่ประตูเปิด

เรื่องที่สอง ที่คนเข้าใจผิดและกังขา คือประชาคมอาเซียนจะแตกเหมือนสหภาพยุโรป (European Union: EU) หรือไม่ ผู้เขียนต้องการให้เข้าใจว่าเหตุการณ์ที่สหราชอาณาจักรแยกตัวไปเป็น

หนึ่งคนละม้วน เป็นนิยายคนละฉบับ คนละเรื่องกัน การรวมตัวหลายประเทศนั้นมีการรวมตัวหลายระดับ การรวมตัวอย่างสหภาพยุโรปนั้นรวมตัวเหนียวแน่นมาก 28 ประเทศรวมตัวกัน มีรัฐบาลร่วมกันเรียกว่าคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป มีสภาร่วมกันเรียกว่าสภายุโรป มีข้าราชการร่วมกัน 20,000 คน เพื่อดูแลให้ทุกประเทศทำตามกฎหมาย ข้อตกลงของสหภาพยุโรปถือเป็นกฎหมาย ใครไม่ทำไม่ได้ แต่ละประเทศต้องลงขันกันด้วย ประเทศที่เจริญ ประเทศที่รวยต้องลงขันในกองกลาง ประเทศใดที่ลำบากสามารถนำเงินกองกลางไปใช้ได้ ซึ่งถือเป็นข้อตกลง ทำอะไรทำร่วมกัน มีศาลยุโรป แต่ละประเทศส่งผู้พิพากษามามินโยบายความมั่นคงร่วมกัน มีธนาคารกลางยุโรปกำหนดนโยบายทางการเงินร่วมกัน ซึ่งประเทศอาเซียนไม่มี เพราะฉะนั้นถ้าแบ่งระดับความเหนียวแน่นเป็น 6 ระดับ สหภาพยุโรปมีความเหนียวแน่นระดับที่ 5 ถ้ามีกองทัพร่วมกัน สหภาพยุโรปจะเป็นเหมือนประเทศเดียวกัน และจะถือได้ว่าระดับความเหนียวแน่นเป็นระดับที่ 6 แต่ประชาคมอาเซียนรวมตัวกันแบบหลวม ๆ ตกลงว่าจะช่วยกัน 3 เรื่อง คือเรื่องเศรษฐกิจ เรื่องการเมืองความมั่นคง และเรื่องสังคม วัฒนธรรม ความเหนียวแน่นระดับ 1 ซึ่งเป็นคนละระดับกับสหภาพยุโรป เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะสามารถเห็น เช่น การใช้ค่าเงินเดียวกันคงจะไม่ได้เกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้

ตั้งแต่ปลายปี 2558 ทุกจังหวัดของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างช้า ๆ แต่ประเทศอื่น ๆ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเร็วจนน่าตกใจ หากจะยกตัวอย่างให้เห็นภาพคือ เปรียบประเทศไทยเป็นรถตู้ ประชากรไทยอยู่ในรถตู้ คนขับรถตู้คือนายกรัฐมนตรี ในปี 2534 - 2543 10 ปีนั้น รถตู้ที่ชื่อว่าประเทศไทยมีคนไทยนั่งเต็มรถ เต็มน้ำมันเต็มถัง แต่ขับไปได้เพียง 460 กิโลเมตรแล้วน้ำมันหมดพอดี นั่นหมายความว่าในช่วง 10 ปีนั้น ประเทศไทยเราเติบโตเฉลี่ย 4.6% ซึ่งถือว่าพอใช้ได้ อีก 10 ปี ต่อมา รถตู้คนเดิมเติมน้ำมันยี่ห้อเดิม คนไทยนั่งอยู่เต็มรถเหมือนเดิม นายกรัฐมนตรีเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ตามรูปแบบการเมืองไทย ใน 10 ปีนั้น 2544 - 2553 ปรากฏว่ารถตู้ที่ชื่อว่าประเทศไทยวิ่งได้ 440 กิโลเมตรแล้วน้ำมันหมด เราเติบโตเฉลี่ย 4.4% ซึ่งเริ่มลดลง ถ้าเป็นรถก็คือเริ่มเก่า สภาพเริ่มแย่ ปี 2553 - 2558

5 ปีต่อมา รถตู้ประเทศไทย คนไทยนั่งเต็มรถ นายกรัฐมนตรีเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ มีความวุ่นวายด้านการเมืองบ้าง เติมน้ำมันเต็มถัง วิ่งได้ 260 กิโลเมตร 5 ปี ก่อนหน้านั้นเราเติบโตร้อยละ 2.6% จากปี 2559 - 2563 ตัวเลขเดิม คาดว่ารถตู้ประเทศไทยอาจวิ่งได้ถึง 400 กิโลเมตร แปลว่าเราจะเติบโตร้อยละ 4% ดังนั้นใน 10 ปี ที่ผ่านมาระดับเติบโตร้อยละ 3.3% ซึ่งน่าตกใจมากเพราะประเทศอื่น เติบโต 6 - 7%

เมื่อเราเป็นแบบนี้แล้วเราพึ่งด้วยตัวเองได้หรือไม่ คำตอบคือไม่ได้ ประเทศไทยเป็นประเทศซึ่งใช้เงินเพื่อการศึกษาสูงเป็นลำดับต้น ๆ ของโลก ประมาณลำดับที่ 22 ของโลก แต่เด็กไทยมีผลการสอบไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานโลก ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ การอ่าน การพิมพ์ และนี่คือสมองของคนไทย คำถามต่อไปคือคนไทยมีวิสัยทัศน์หรือไม่ คำตอบคือ รัฐบาลที่ผ่านมาไม่มียุทธศาสตร์ แล้วแขนขาเรามีแรงหรือไม่ แขนขาเปรียบให้เป็นเหมือนโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งทั้งโลกเวลาพูดถึงโครงสร้างพื้นฐานไม่ได้พูดเฉพาะถนน และรางรถไฟเหมือนประเทศไทย เพราะโครงสร้างพื้นฐานมีอยู่ 5 ตัว ตัวที่ 1 คือ ถนนและรางรถไฟ ตัวที่ 2 คือ โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ ตัวที่ 3 คือ โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี ตัวที่ 4 คือ โครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษา ตัวที่ 5 คือ โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ใน 5 ตัวนี้ ประเทศไทยเรามีดีทีสุดคือด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นถนนและรางรถไฟ เพราะประเทศไทยไม่สร้างรถไฟใหม่สร้างแต่ถนนอย่างเดียว ประเทศไทยมีทางหลวงเชื่อมถึงกันหมด ลงทุนปีละหลายแสนล้านบาท รถไฟไม่ได้ทำเพิ่มเพราะเราทำแต่ถนน ดังนั้นใน 10 ประเทศที่เก่ง ๆ ของโลก เรื่องถนนและรางรถไฟ ประเทศไทยอยู่อันดับต้น ๆ ประมาณอันดับที่ 30 แต่เรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 40 ปลาย ๆ เรื่องการศึกษาและสาธารณสุขอยู่อันดับ 57 ใน 60 ประเทศทั้งหมด แปลว่า โครงสร้างพื้นฐานในความหมายที่โลกสนใจ ประเทศไทยยังไม่ได้มาตรฐาน แปลว่าแขนขาเราไม่มีแรง อาหารเสริมผู้เขียนหมายถึงรายได้ของรัฐบาล ในเมืองไทยมีประชากรเกือบ 70 ล้านคน โดย 40 ล้านคนเป็นอาจารย์ เป็นผู้ประกอบการมีรายได้ ใน 40 ล้านคนนี้มีคนอยู่ในระบบภาษี 10 ล้านคน แต่เสียภาษีเพียง

2 ล้านคน คนที่เหลืออีกประมาณ 8 ล้านคนไม่เสียภาษี แปลว่าอาหารเราก็น้อย ทางด้านจำนวนบริษัท ประเทศไทยมีมากกว่า 300,000 บริษัท แต่เสียภาษีกันไม่ถึงครึ่งหนึ่งของบริษัททั้งหมด เพราะบริษัทที่เหลือทำบัญชีว่าขาดทุน แต่ไม่รู้ขาดทุนจริงหรือขาดทุนแค่เฉพาะในบัญชี นั่นก็แปลว่าอาหารเสริมมีไม่เพียงพอ

สังคมไทยกำลังเป็นสังคมผู้สูงอายุมากขึ้นเรื่อย ๆ และยังไม่มียุทธศาสตร์ของรัฐบาลแก้ไขอย่างไร หากเปรียบเทียบมือให้เป็นเรื่องคอร์ปชั่น แต่เดิมมีองค์กรความโปร่งใสนานาชาติ วัดดัชนีภาพลักษณ์คอร์ปชั่น ให้คะแนนเต็ม 10 เราได้ 3 นิด ๆ สูงสุดคือ 3.8 ต่อมาก็ปรับจาก 10 คะแนนเป็น 100 คะแนน เราได้ 30 นิด ๆ สูงสุดคือ 38 แปลว่า ตั้งแต่ปี 2538 จนถึงปัจจุบัน เราไม่เคยเกิน 38 คะแนน ล่าสุด 35 คะแนน หากจะไปจับทำธุรกิจกับใครก็ยาก ทางรอดทางเดียวคือ เราต้องมาจับมือกับประเทศเพื่อน ๆ อาเซียน

ระบบการศึกษาเมืองไทย รวมทั้งวิธีบอกเล่าของผู้ใหญ่ที่สอนเราต่อ ๆ กันมา ทำให้คนไทยถูกเพื่อนบ้านทุกประเทศ เพราะฉะนั้น จะหันไปจับมือหรือจะไปร่วมมือกับเขาก็ถูกเขาตั้งแต่วิธีคิด สำหรับผู้เขียนทางรอดทางเดียวคือเราต้องพึ่งพาประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะประเทศที่อยู่รอบบ้านคือ บรูไน กัมพูชา สปป.ลาว พม่า เวียดนาม และจีนตอนใต้ ที่เรียกว่ามณฑลยูนนานกับกวางซี ซึ่งผู้เขียนขอใช้พื้นที่ที่เหลือนี้ให้ข้อมูลพื้นฐานของแต่ละประเทศเพื่อนบ้านที่เราควรทำความรู้จักกันใหม่

ประเทศบรูไน มีพื้นที่ 5,770 ตารางกิโลเมตร เป็นประเทศเดียวในกลุ่มประชาคมอาเซียนที่ยังปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช ภายใต้หลักประชาธิปไตยแบบมาลายู-อิสลาม โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นสมเด็จพระราชาธิบดี (Hassanal Bolkiah) ซึ่งขณะนี้พระชนมายุ 72 พรรษา เสด็จขึ้นครองราชย์ ตั้งแต่ปี 2510 เป็นประเทศที่อยู่บนเกาะ มีประชากรไม่ถึง 500,000 คน ซึ่งน้อยมากแต่โชคดีมากที่ประเทศบรูไนมีน้ำมันและก๊าซธรรมชาติมหาศาล เมื่อเอารายได้จากการส่งออกน้ำมันต่อครั้งมาหารด้วยจำนวนคนไม่เกินห้าแสนคน ประชากรบรูไนมีรายได้เฉลี่ยต่อคนประมาณ 1,300,000 บาท ต่อคนต่อปี สูงเป็นอันดับที่ 2 ของอาเซียน (ประเทศไทย

อยู่ที่ประมาณ 200,000 บาทต่อคนต่อปี) แต่ในความร้ายวาก็มีอุปสรรค เนื่องจากอีกประมาณ 20 ปีข้างหน้า น้ำมันและก๊าซธรรมชาติจะหมด ประเทศจะไม่มีรายได้จากน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ วันนี้สมเด็จพระราชาธิบดีทรงวางแผนว่าจะเตรียมรองรับประเทศในวันที่น้ำมันและก๊าซธรรมชาติหมดประเทศ ประเทศบรูไนอยู่บนเกาะบอร์เนียวที่มีขนาดใหญ่โต มีอยู่ทั้งหมด 3 ประเทศ ได้แก่ บรูไนทั้งประเทศ อินโดนีเซียบางส่วนของประเทศ และมาเลเซียบางส่วนของประเทศ เป็นเกาะที่ใหญ่ อันดับ 3 ของโลก ต้นไม้มีจำนวนมาก สัตว์บางชนิดมีอยู่ที่นี้ที่เดียว ตอนแรกบรูไนคิดว่าจะวางตำแหน่งประเทศเป็นประเทศที่มีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แต่เนื่องจากสมเด็จพระราชาธิบดีทรงเน้นความเป็นมุสลิมสูงมาก เพราะฉะนั้นนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่มุสลิมไปท่องเที่ยวก็อาจจะไม่มีความสุข ถึงแม้ว่าจะมีมัสยิดทองคำและอื่น ๆ ซึ่งเหมาะสมกับการท่องเที่ยวมากมาย วันนี้สิ่งที่จะเป็นความหวังของบรูไนคือนิคมอุตสาหกรรมสิงคโปร์ได้เข้าไปช่วยบรูไนสร้างนิคมอุตสาหกรรมไฮเทคซึ่งใช้การลงทุนมาก แต่บรูไนมีเงินมากเทียบเท่ากับจำนวนประชากร จึงทำให้ความหวังนี้อาจเป็นไปได้ วันนี้ถ้าตั้งเป้าว่าอีกประมาณ 17 ปี หรือปี 2578 รายได้คนบรูไนจะเฉลี่ยติด 1 ใน 10 ของโลก (วันนี้ติดประมาณที่ 22 ของโลก)

ประเทศอินโดนีเซีย เป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียน มีพื้นที่ 5,000,000 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นดิน 2,000,000 ตารางกิโลเมตร พื้นน้ำ 3,000,000 ตารางกิโลเมตร เวลาในประเทศต่างกัน 3 ชั่วโมง มีหมู่เกาะอยู่ 7,000 กว่าเกาะ ไม่มีคนอาศัยอยู่ประมาณ 1,000 เกาะ ประเทศนี้ปกครองด้วยทหารมาโดยตลอด จนกระทั่งปี 2547 มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง พรรคทหารก็ยังไม่ปกครองอยู่ในสภา พรรคทหารส่งนายพลคนหนึ่งเขาแข่งขันชิงซูดาร์โต (Susilo Bambang Yudhoyono: SBY) สมัย SBY เป็นรัฐมนตรีนั้น ได้ร่างยุทธศาสตร์ 20 ปี ขึ้นมาเพื่อวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดยแบ่งพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจเป็น 6 สาย ระบียงการท่องเที่ยวและแหล่งอาหารสำรองของประเทศมีเกาะบาหลิเป็นศูนย์กลาง (Bali-Nusa Tenggara) ระบียงแหล่งพลังงานสำรองของประเทศมีเกาะสุมาตราเป็นศูนย์กลาง (Sumatra) อินโดนีเซียมีน้ำมัน

จำนวนมาก เป็นประเทศในอาเซียนที่เป็นสมาชิก The Organization of the Petroleum Exporting Countries (OPEC) ที่เป็นผู้ส่งออกน้ำมันในโลกนี้ มีการประชุมเรียกว่า G20 อินโดนีเซียก็เป็นหนึ่งในสมาชิก ในปี 2548 น้ำมันหมดประเทศ ไม่เพียงพอกับการส่งออก ไม่สามารถเข้าร่วม OPEC ได้ อนาคตการพลิกผันของอินโดนีเซียอยู่ที่นายโจโก วิโดโด (Joko Widodo หรือ โจโกวี) เมื่ออายุ 40 ต้น ๆ ได้ลงสมัครเป็นนายกเทศมนตรีเมืองโซโล ด้วยความเป็นคนดี จิตใจดี ใจซื่อมือสะอาด ทำงานเก่ง จริงจัง มีความเป็นผู้นำสูง เขาพลิกเมืองโซโลให้เป็นเมืองที่เจริญขึ้นมา และกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เมื่อมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงจาการ์ตาซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศอินโดนีเซีย โจโกวีได้ลงสมัครเป็นผู้ว่าราชการกรุงจาการ์ตา และนำเอาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการบริหารกรุงจาการ์ตา ลดล้างการคอร์รัปชันทั้งหมด โจโกวีบริหารงานอย่างตรงไปตรงมา มอบหมายงานเสร็จก็จะลงไปตรวจด้วยตนเอง ในปี 2557 มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรงรอบที่ 3 โดยแข่งกับพรรคทหารที่ชนะการเลือกตั้งมาโดยตลอด โดยโจโกวีประกาศว่า ผมจะปฏิรูปอินโดนีเซีย และจะปฏิรูปคนได้ ต้องพัฒนาการศึกษาและสาธารณสุข ส่วนผู้สมัครอีกฝ่ายมีกองทุนหมู่บ้าน รักษาฟรี เหมือนต่างประเทศ แต่โจโกวีก็ชนะการเลือกตั้ง หากเปรียบเทียบงบประมาณการเลือกตั้ง ประเทศไทยใช้เงิน 3,000 ล้านบาทต่อครั้ง การเลือกตั้งของอินโดนีเซียถ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) จะจัดให้มีการเลือกตั้งพร้อมกัน มีหน่วยเลือกตั้ง 550,000 หน่วย โดยจะกระจายอยู่ 6,000 เกาะ การเลือกตั้งแต่ละครั้งใช้งบประมาณมากกว่า 40,000 ล้านบาท ทุก 4 ปี จะใช้เงิน 80,000 ล้านบาท การออกแบบการเลือกตั้งจึงเป็นเรื่องที่ยากที่สุด โดยจะมีคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) มีหน้าที่จัดการเลือกตั้งอย่างเดียว ไม่มีหน้าที่ในการตัดสินและกำหนดให้ทหารตำรวจ มากกว่า 2,000,000 คน ไม่มีสิทธิ์เลือกตั้ง ถ้ามีการเลือกตั้งแล้วมีคำครหาว่าการเลือกตั้งไม่มีความยุติธรรมจะมีกรรมการที่มีอำนาจมากกว่า กกต. กำหนดวันเลือกตั้งใหม่ ในอีกสองวันถัดมา การเลือกตั้งแต่ละครั้งจะใช้เวลา

นับคะแนน 5 รอบ ใช้เวลา 1 เดือน ประกาศผล โดยนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง ได้แก่ หมู่บ้าน อำเภอ จังหวัด และที่หน่วยระดับชาติ รวมแล้ว 5 รอบ เพราะฉะนั้นถ้าที่ใดที่หนึ่งมีการเลือกตั้งไม่โปร่งใส อีกสองวันจะเลือกตั้งใหม่ และนับคะแนนใหม่ แต่คนตัดสินว่าจะเลือกตั้งใหม่หรือไม่ ไม่ใช่ กกต. แต่เป็นองค์กรที่ใหญ่กว่า กกต. มาสั่งการเลือกตั้ง ทำให้การโกงเกิดขึ้นยากกว่าบางประเทศ ปัจจุบันอินโดนีเซีย เติบโต 5% น้ำมันที่เคยใช้กันจำนวนมากเพราะราคาถูก รัฐบาลที่ผ่านมาขึ้นราคาน้ำมันเพื่อลดปริมาณการใช้ น้ำมันแต่ละปี รัฐบาลใช้งบประมาณมากกว่า 5-6 แสนล้านบาท แต่โจโกวีทำได้และทุกคนยอมทำตาม ส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่าประชาชนศรัทธาผู้นำที่มีชื่อเสียง ทำงานจริง

ประเทศฟิลิปปินส์ (Philippines) สมัยก่อน เป็นประเทศที่เจริญที่สุดในเอเชีย เพราะว่าสหรัฐอเมริกา ใช้ฟิลิปปินส์เป็นฐานทัพ พอมาตั้งฐานทัพก็มาพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาการศึกษา และจัดตั้ง มหาวิทยาลัย

เฟอร์ดินานด์ มาร์กอส (Ferdinand Emmanuel Edralin Marcos Sr.) เป็นประธานาธิบดีคนที่ 10 ในปี 2508 - 2529 เป็นเวลาเกือบ 21 ปี มาร์กอส มีชื่อเสียงด้านการทุจริตคอร์รัปชัน จนทำให้เศรษฐกิจของประเทศล้มละลาย ต้องกู้เงิน IMF แต่ก็ยังยกยอกเงิน IMF ด้วย โดยที่ครอบครัวตนเองมีความเป็นอยู่หรูหรา ผู้นำฝ่ายค้านและวุฒิสมาชิก เบนิกโน อากีโน (Benigno Simeon "Ninoy" Aquino Jr.) ทำการต่อต้าน แต่ด้วยความเผด็จการแบบมาร์กอสที่ใช้ความรุนแรง โหดเหี้ยมในการปกครอง เพราะฉะนั้นฝ่ายค้านแบบเบนิกโน อากีโน จึงต้องหนีออกนอกประเทศแล้วเดินสายปราศรัยในต่างประเทศเพื่อให้ประเทศอื่น ๆ ทั่วโลกมาช่วยฟิลิปปินส์ เพราะฟิลิปปินส์กำลังตกต่ำ จนกระทั่งเบนิกโน อากีโน ตัดสินใจกลับประเทศ ในปี 2526 การกลับประเทศของเขาเป็นเรื่องใหญ่โต เพราะเมื่อถึงสนามบิน มีเจ้าหน้าที่มาจับตัวทันที และถูกลอบสังหารที่สนามบินนั่นเองในขณะที่กำลังถ่ายทอดสดไปทั่วโลก คนฟิลิปปินส์เห็นการสังหารทั่วประเทศ ถือเป็นเรื่องการกระทำที่คนฟิลิปปินส์ลุกฮือขึ้นมาต่อสู้ มาร์กอสต้องการลดแรงกดดันด้วยการเลือกตั้ง แต่เนื่องจากประชาชนไม่ยอมอยู่ในอำนาจของ

มาร์กอส มีการใส่เสื้อเหลืองประท้วงหลายล้านคน เป็นพลังประชาชน มาร์กอสสู้ไม่ได้ สหรัฐอเมริกา จึงส่งเฮลิคอปเตอร์มารับตัวมาร์กอส, สตรีหมายเลข 1 อีเมลดา มาร์กอส (Imelda Romualdez Marcos) และครอบครัวไปที่ฐานทัพและลี้ภัยไปที่ฮาวาย เมื่อประชาชนบุกเข้าไปที่ท่าเทียบ พบร่องเท้าสันสูง หลายพันคู่ กระเป๋าราคาแพงหลายพันใบ เสื้อขนสัตว์หลายร้อยตัว แสดงถึงความฟุ้งเฟ้อของสตรีหมายเลข 1 ในปี 2529 ภริยาม่ายของวุฒิสมาชิกอากีโน (Maria Corazon "Cory" Cojuangco Aquino หรือ คอราซอน อากีโน) ก็ได้มาเป็นประธานาธิบดี เป็นผู้นำหญิงคนแรกของเอเชีย และเป็นคนแรกของฟิลิปปินส์ ต่อมาโจเซฟ เอสตราดา (Joseph "Erap" Ejercito Estrada) เป็นดารานักแสดงที่พูดเก่ง มาลงสมัครและได้รับเลือกให้เป็นประธานาธิบดีคนที่ 13 ปรากฏว่า ใช้เงินผิดประเภท เอาเงินล็อตเตอรี่ไปใช้ผิดประเภท โดนการอภิปรายถอดถอนจากตำแหน่ง 7 วัน 7 คืน ในสภา ทำให้โจเซฟ เอสตราดา หลุดจากตำแหน่ง โดยรัฐธรรมนูญของฟิลิปปินส์ เมื่อโดนถอดถอน ก็จะนำตัวรองรัฐมนตรีขึ้นมาเป็นประธานาธิบดีแทน นางกลอเรีย อาร์โรโย (Maria Gloria Macaraeg Macapagal Arroyo) จึงได้ขึ้นมาเป็นประธานาธิบดีคนที่ 14 หลังจากที่เฟอร์ดินานด์ มาร์กอสไปลี้ภัยที่ฮาวายได้ 3 ปี ก็เสียชีวิต อีเมลดา มาร์กอส ภรรยาได้ขอลี้ภัยกลับประเทศ รัฐบาลยินยอมให้กลับแต่คดียังไม่ตัดสิน ส่วนศพมาร์กอสนั้น ที่ฟิลิปปินส์ถ้าเป็นอดีตผู้นำหรือคนที่ทำคุณงามความดีให้ชาติ จะนำร่างไปฝังที่สุสานวีรชน แต่ศพของมาร์กอส มาถึงในปี 2532 และต้องรอเกือบ 30 ปี กว่าจะได้ฝังในสุสานวีรชน เนื่องจากเกิดการถกเถียงกันว่ามาร์กอสสมควรเป็นวีรชนของประเทศหรือไม่ ในส่วนของอีเมลดา มาร์กอส เมื่อกลับประเทศตอนแรกยังไม่โดนศาลตัดสิน เพราะลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีฝ่ายแพ้ จึงกลับบ้านเกิดไปเป็น ส.ส. จนบัดนี้ทรัพย์สินของอีเมลดา มาร์กอสที่ได้ไปจากการคอร์รัปชันก็ยังไม่ตัดสินและอีเมลดา มาร์กอสได้เป็นสุภาพสตรีที่รวยติดอันดับโลก จนกระทั่งเบนิกโน อากีโนที่ 3 (Benigno Simeon "Noy" Cojuangco Aquino III) ลูกชายของเบนิกโน อากีโน มาสมัครเป็นประธานาธิบดีคนที่ 15 เมื่อสะอาต ฟิลิปปินส์กลับมาฟื้นตัวอีกครั้ง มีแผนพัฒนาประเทศที่คล้ายคลึงสิงคโปร์และ

มาเลเซีย ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน การคอร์รัปชัน ลดลง ฟิลิปปีนส์จากที่เป็นคนป่วยของเอเชียกลายเป็น ดาวรุ่งของเอเชีย เติบโต 5 - 7 % ภายใน 6 ปี การบริหารของเบนิกโน อากีโนที่ 3 ช่วงที่ฟิลิปปีนส์ตกต่ำ นั้นมีการเรียกค่าไถ่ ปล้น ต่อมาโรดริโก ดูแตร์เต (Rodrigo Roa Duterte) ซึ่งเป็นนายกเทศมนตรี (Mayor of Davao) อยู่ 20 ปี ปรายยาเสพติด ขโมย โจร ปรายเมืองเดาเวา (Davao) ที่เป็นเมืองอาชญากรรม กลายเป็นเมืองที่น่าอยู่น่าท่องเที่ยวที่สุดของฟิลิปปีนส์ ต่อมาลงสมัครเลือกตั้งประธานาธิบดีคนที่ 16 โดยประกาศตนว่า ไม่เก่งเรื่องเศรษฐกิจ คนที่แล้วทำดีอะไรไว้ ตนพร้อมทำตามไม่เปลี่ยน แต่ตนจะปราบปราม ยาเสพติด ซึ่งบองบอง มาร์กอส (Ferdinand “Bongbong” Romualdez Marcos Jr.) ลูกชายของมาร์กอสลงสมัครรัฐมนตรีและวัยรุ่นส่วนใหญ่ ไม่รู้เรื่องของเฟอร์ดินานด์ มาร์กอสเลยเพราะว่าแบบเรียนของฟิลิปปีนส์ไม่เขียนเรื่องพฤติกรรม มาร์กอสเลย ซึ่งคะแนนนิยมคือ บองบอง มาร์กอส การเลือกตั้งใช้ดินสอฝน ถือโพยเข้าไปได้ เหมือนทำข้อสอบ คะแนนนับอัตโนมัติ ซึ่งบองบอง มาร์กอสแพ้ และเป็นที่ยกขาของบองบองว่าโดนคดีโกง และดูแตร์เตได้เป็นประธานาธิบดีคนที่ 16 ปราบปราม ยาเสพติด ปีแรกของการดำรงตำแหน่ง ดูแตร์เต ได้วิสามัญฆาตกรรม (Extrajudicial Killing) ผู้นำและเครือข่ายยาเสพติดไปกว่า 7,000 ศพ พร้อมประกาศว่าใครค้าขายยาเสพติดหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ถ้าไม่ยอมถูกวิสามัญขอให้ไปมอบตัว รัฐบาลจะช่วยรักษาช่วยบำบัด และปรากฏว่าคนกว่าแสนคนยอมเข้ามอบตัว ทุกวันนี้ก็ยังตามจับการพนันออนไลน์ ตู๋บอล ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น แต่ทุตสหรัฐอเมริกา ในฟิลิปปีนส์มองว่าเป็นเรื่องละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง ดูแตร์เตไม่สนใจ และมองว่าสหรัฐอเมริกา ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือตอนที่ประเทศกำลังย่ำแย่ และเมื่อประเทศกำลังฟื้นตัวกลับขัดขวางการทำงานของรัฐบาล เลยทำให้ดูแตร์เตหันไปใกล้ชิดกับประเทศจีน และได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลจีนฟื้นฟูเศรษฐกิจ ทุกวันนี้ฟิลิปปีนส์จากการที่ว่างรากฐานไว้ดี พูดภาษาอังกฤษได้ดี 100 ล้านคน ออกมาทำงานต่างประเทศ 10 ล้านคน เป็นคอลเซนเตอร์ (Call Center) ของโลก เศรษฐกิจเติบโตเฉลี่ย 6 - 7%

ประเทศมาเลเซีย ปี 2524 มีนายกรัฐมนตรี ชื่อ ดร. มหาเธร์ โมฮัมหมัด (Tun Mahathir Bin Mohamad) ซึ่งเป็นปีแรกของการเป็นนายกรัฐมนตรี ประชาชนมีรายได้กว่า 40,000 บาทต่อคนต่อปี ซึ่งใกล้เคียงกับประเทศไทย จนครบ 10 ปี มหาเธร์ ปฏิรูปประเทศรอบที่ 1 วิสัยทัศน์ ปี 2020 ประกาศว่าต่อไปอีก 30 ปีข้างหน้า มาเลเซียต้องขับเคลื่อนประเทศด้วย Innovation เมื่อถึงปี 2563 มาเลเซีย จะต้องเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ลงทุนสร้างเมืองใหม่ สร้างโครงการรถยนต์แห่งชาติ Proton สร้างตึกแฝดที่ใหญ่ที่สุดในโลก และปราบปรามคอร์รัปชัน มหาเธร์ เป็นนายกจนถึงปี 2546 ใน 20 ปีที่ผ่านมาประเทศ มีอัตราการเติบโตเฉลี่ย 6.2 % ถึงช่วงนายนาจิบ ราซัค (Dato’ Sri Haji Mohammad Najib bin Tun Haji Abdul Razak) ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คนที่ 6 ปฏิรูปประเทศ รอบที่ 2 เพื่อที่จะได้เป็น ประเทศที่พัฒนาแล้วให้ทัน ปี 2563 ซึ่งในการปฏิรูป ต้องใช้เงินจำนวนมหาศาล ซึ่งรัฐบาลก็ตั้งกองทุน พิเศษขึ้นมาชื่อว่ากองทุน 1MDB เพื่อที่จะไปลงทุน ในโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ปรากฏว่าช่วงเริ่มต้น โครงการ กองทุนขาดทุนหลายแสนล้านบาท และมีเงินทุนไหลเข้าบัญชีส่วนตัวนายนาจิบ ราซัค 24,000 ล้านบาท ซึ่งเงินก่อนนี้มาจากการระดมทุนที่มาจาก ต่างประเทศด้วย และเมื่อสอบสวนพบว่านายนาจิบ ราซัค ยักยอกเงินจากกองทุนและโอนเงินเข้าบัญชี โดยใช้ชื่อบัญชีข้าราชการเบอร์ 1 ของมาเลเซีย จึงทำให้เกิดการประท้วง ตอนที่มีมหาเธร์เป็น นายกรัฐมนตรี หัวหน้าฝ่ายค้าน นายอันวาร์ อิบราฮิม (Dato’ Seri Anwar bin Ibrahim) ขัดแย้งกับมหาเธร์ โดนจับติดคุกในข้อหาคอร์รัปชัน และกล่าวหาว่าเป็น Homosexual ซึ่งตอนหลัง มหาเธร์ได้เข้าไปในคุก เพื่อขอโทษอันวาร์ อิบราฮิม และขอความร่วมมือ เพื่อลัมนายนาจิบ ราซัค ในการเลือกตั้งครั้งถัดไป ซึ่งมหาเธร์ก็ชนะเลือกตั้งอย่างถล่มทลาย

ผู้เขียนมองว่าประเทศทั่วโลกแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือประเทศซึ่งยากจน อดิเรกก็ขาย เติบโต จะอยู่กลุ่มนี้ ประเทศที่ 2 เป็นกลุ่มที่ไทยเราอยู่ แข่งขันกันด้วยประสิทธิภาพการผลิต ผลิตเป็นระบบ ระเบียบมากขึ้น ซึ่งขณะนี้เงินเข้ามาอยู่กลุ่มนี้แล้ว มาเลเซียเคยอยู่กลุ่มนี้ ตอนนี้ก้าวข้ามมากลุ่มที่ 3 แล้ว กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่เก่งที่สุดในโลก แข่งขันด้วยนวัตกรรม

สหรัฐอเมริกา เยอรมัน อังกฤษ สิงคโปร์ สวีเดน สวิสเซอร์แลนด์ อยู่กลุ่มนี้ วันนี้ไทยเราเฉลี่ยรายได้ 200,000 บาทต่อคนต่อปี มาเลเซียรายได้เฉลี่ย 300,000-400,000 บาทต่อคนต่อปี แม้จะมีอุปสรรคทางการเมืองบ้างที่ผ่านมา แต่ถ้าหลังปี 2563 อีกไม่นานจะได้เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และอีกไม่กี่ปี ก็อาจจะแซงหน้าประเทศไทย

ประเทศสิงคโปร์ (Singapore) มีพื้นที่ 500 ตารางกิโลเมตร เล็กกว่าพิษณุโลก 10 เท่า ตอนนี้นำเป็น 700 ตารางกิโลเมตร ตอนที่มาเลเซียได้เอกราช จากอังกฤษ สิงคโปร์ไม่สามารถอยู่ได้ สองประเทศนี้ ถูกอังกฤษปกครองมา สิงคโปร์ขอมารวมกับมาเลเซีย เพื่อที่ว่าจะได้เป็นเอกราช และได้รวมกันในปี 2506 2 ปีต่อมาเกิดทะเลาะกัน เพราะคนมาเลเซียเป็นคน มุสลิมกว่า 60 % คนจีนประมาณ 10% อินเดีย ประมาณ 10% ซึ่งความแตกต่างของสัดส่วนของ ประชากรของมาเลเซียกับสิงคโปร์ซึ่งมีจีนประมาณ 70% มุสลิมประมาณ 10 % อินเดียประมาณ 10% ทำให้การรวมประเทศมีปัญหา จึงได้แยกประเทศ ตอนนั้นสิงคโปร์มีพื้นที่เพียง 500 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 1,800,000 คน ลี กวนยู (Lee Kuan Yew) เป็นนายกรัฐมนตรีคนแรก ลี กวนยูบอกกับ ประชาชนว่า เราต้องแยกประเทศ เราลำบากแน่ เพราะเรามีคนหลายล้านคน แต่ว่าสิงคโปร์จะต้องรอด ประเทศแห่งนี้แล้งมาก ไม่มีทรัพยากรธรรมชาติ ต้อง เป็นศูนย์กลาง การค้าการเงิน ซึ่งถ้าจะเป็นได้ประเทศ ต้องมีความโปร่งใส และเก่งกว่าประเทศอื่น สมัยก่อน สิงคโปร์มีการคอร์รัปชันไม่ต่างกับประเทศไทย ลี กวนยูได้ปราบปรามคอร์รัปชันจนคะแนนความ โปร่งใสอยู่ในระดับดีขึ้น ลงทุนกับ 5 โครงสร้าง พื้นฐานหมด เริ่มต้นธุรกิจได้ง่ายที่สุดในโลก และ ที่สำคัญที่สุดคือการเรียนการสอนในโรงเรียนและ มหาวิทยาลัยชั้นนำถูกปรับจากภาษาจีนเป็น ภาษาอังกฤษทั้งหมด และบังคับให้ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาราชการ ทุกโรงเรียนทุกมหาวิทยาลัยต้อง สอนเป็นภาษาอังกฤษ มิฉะนั้นจะถูกสั่งปิด จึงทำให้ ทุกโรงเรียนยอมสอนภาษาอังกฤษ ทำให้คนสิงคโปร์ มีพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษดีที่สุดในอาเซียน และ โครงสร้างพื้นฐานมีมาตรฐานระดับโลก การคอร์รัปชัน ค่อนข้างน้อย ทำให้ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่ นักลงทุนต่างชาติสนใจเข้ามาลงทุน สิงคโปร์เริ่มต้น

ดีมาก วันที่สิงคโปร์แยกตัวออกมาเลเซีย สิงคโปร์ มีรายได้ต่อคนต่อปีเฉลี่ยกว่า 7,000 บาท ในขณะที่ คนไทยมีรายได้กว่า 14,000 บาท พอในปี 2561 สิงคโปร์มีรายได้ต่อคนต่อปี คือ 2,000,000 บาท ถือเป็นประเทศพัฒนาแล้ว น้ำทุกหยดในสิงคโปร์ ไร้เชื้อเหล็ด สรรสร้างโรงกลั่นน้ำทะเลเป็นน้ำจืด น้ำฝน ทุกหยดที่ตกลงมาที่สิงคโปร์จะถูกเก็บที่ได้ดิน และ ถูกสูบมาเก็บไว้ข้าง ๆ เกาะเป็นน้ำสำรอง เมื่อหมด สัญญาซื้อน้ำกับมาเลเซียอีก 40 กว่าปี สิงคโปร์จะ ไม่ต้องพึ่งพาน้ำจากประเทศใดอีก ที่สำคัญคือสิงคโปร์ เป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องน้ำที่ใหญ่ที่สุดในโลก

ประเทศจีน (The people's Republic of China) เมืองที่อยู่ด้านตะวันออกมีความเจริญเพียง ด้านเดียว ตะวันตกและตอนใต้ไม่เจริญ จีนพัฒนา แบบล่าเอียง วันนี้จีนเปลี่ยนวิธีคิดว่าจะพัฒนา ด้าน ตะวันตกและตอนใต้ และจะใช้ตอนใต้เป็นประตูไปสู่ อาเซียนและเอเชีย เพราะฉะนั้นตอนเหนือของไทย มีมณฑลยูนนานและเขตปกครองกว่างซี 2 มณฑลนี้ มีคนกว่า 100 ล้านคน เศรษฐกิจ 2 มณฑลใหญ่กว่า ประเทศไทยทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นถ้าเราเก็บเกี่ยว ความเป็นศูนย์กลางของ GMS (Greater Mekong Subregion) ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์หลายด้าน

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (The Lao People's Democratic Republic) ประเทศเดียว ที่คน สปป.ลาว นับถือยอมให้เป็นพี่คือ เวียดนาม เพราะเขาถือว่าประเทศเวียดนามเป็นชาติที่มาช่วย กอบกู้เอกราช มี 2 เรื่องซึ่งถ้าคนไทยปรับได้จะรักกัน มากไปกว่านี้ คือ คน สปป.ลาว เป็นคนที่คิดตรงไปตรงมา แต่มีประสิทธิผล หลายปีก่อนจะเป็นเจ้าภาพจัด ประชุมอาเซียน สปป.ลาว ที่เวียงจันทน์ ไม่มีโรงแรม จึงสร้างหมู่บ้านริมแม่น้ำโขงที่ใหญ่พอที่ผู้นำประเทศ แต่ละประเทศพร้อมผู้ติดตามอยู่ได้ พร้อมห้องประชุม ประชุมเสร็จ บ้านเหล่านี้ถูกเปิดประมูล เพื่อนำรายได้ เข้ารัฐบาล สปป.ลาวมีแม่น้ำอยู่ประมาณ 10 สาย และไหลแรงทุกสาย มีพลังงานน้ำเยอะ จึงจะสร้าง เขื่อนเพื่อเป็นแบตเตอรี่ของเอเชีย มีโครงการสร้าง เขื่อน 80 เขื่อน ขายไฟอย่างเดียวจะผลิตไฟได้ทั้งหมด 20,000 เมกะวัตต์ เท่ากับไฟที่ผลิตโดยเขื่อนภูมิพล แบบเต็มๆ วันนี้ สปป.ลาว ส่งออกมาที่ไทยมากที่สุด 70% ประมาณแสนกว่าล้านบาท จากโครงการผลิต ไฟครบ 20,000 เมกะวัตต์เฉพาะค่าไฟที่ประเมินได้

อย่างน้อย คือ 200,000 ล้านบาท แปลว่ารายได้ของประเทศจะกระโดดเป็นประเทศรายได้ปานกลางจากประเทศที่ยากจน จากความพร้อมโครงสร้างพื้นฐาน ไม่มีเลย ประชาชนลาวมีวิถีแบบ Slow Life ใจเย็น มีจังหวะชีวิตของตัวเอง มีความเข้มแข็งของวัฒนธรรม วันนี้ สปป.ลาวมีประชากร 6 ล้านคน คนจีนอีก 6 ล้านคน รวม 12 ล้านคน ประชาชน สปป.ลาว ยังนิยมข้ามฝั่งมาหนองคาย อุดรธานี เพื่อมาจับจ่ายซื้อของ สปป.ลาวเป็นประเทศที่ปกครองด้วยพรรคคอมมิวนิสต์ใหญ่สุด วันนี้คะแนนความโปร่งใสของ สปป.ลาวปรับตัวขึ้นมาใกล้ประเทศไทย

ประเทศกัมพูชา (The Kingdom of Cambodia) มีสถาบันพระมหากษัตริย์เหมือนกับประเทศไทย และมีหลาย ๆ อย่างเหมือนกันกับประเทศไทย คนกัมพูชาส่วนใหญ่ชอบสินค้าไทย ที่พนมเปญเศรษฐกิจเติบโต 6 - 7% ต่อปี

เมียนมาร์ หรือพม่า (The Republic of the Union of Myanmar) คนเมียนมาร์ชีวิตและทุกอย่างสัมพันธ์กับศาสนาซึ่ง วันพระคนเมียนมาร์จะไปโรงธรรมะหรือวัด ไปทำบุญ ฟังเทศน์ ถือน้ำ 8 และศีล 10 ช่วงเช้าพระภิกษุถือศีลกินเจ ทุกเมืองทุกที่มีประวัติเกี่ยวกับศาสนา มีอยู่หลากหลายชนเผ่าซึ่งเมียนมาร์ แปลว่า แข็งแรงอย่างรวดเร็ว ทั้งประเทศมีฮีโร่ อยู่ 2 คน คนแรกคือ นายพลอองซาน (Bogyoke (Major General) Aung San) ซึ่งตอนที่อังกฤษปกครองอยู่ คนอังกฤษเวลาแต่งตัวก็ใส่รองเท้าคนเมียนมาร์เวลาเข้าวัดต้องถอดรองเท้า แต่ตอนนั้นคนอังกฤษใส่รองเท้าเข้าไป นายอองซานสมัยเด็กเมื่อเห็นแบบนั้นก็เลยยอม จึงรวมตัวกับเพื่อนรณรงค์ไปนอนขวางตามพื้นวัด สุดท้ายคนอังกฤษก็ต้องใจอ่อนยอมถอดรองเท้า อองซานจึงบอกกับเพื่อน ๆ ว่า ถ้าเรามาจัด รวมตัวกันจะสู้กับอังกฤษได้ คิดอย่างนั้นก็รวมตัวกันเป็นชุมนุมชมรมพุทธศาสนาภูษาติระหว่างนั้นเป็นช่วงที่ญี่ปุ่นรุกรานเข้ามาทางเอเชีย นายอองซานกับเพื่อนร่วมมือกับญี่ปุ่นขับไล่อังกฤษออกไป และได้แต่งตั้งนายอองซานให้เป็นนายพลอองซาน ตอนนั้นอายุ 21 ปี ช่วยบริหารประเทศแต่ปรากฏว่าช่วงนั้นเป็นช่วงสงคราม ญี่ปุ่นชุดริตทรัพยากรทางธรรมชาติ กัดขี่ ช่มเหงเมียนมาร์ นายพลอองซานจึงส่งพรรคพวกไปเชิญอังกฤษเข้ามาใหม่เพื่อให้เข้ามาขับไล่ญี่ปุ่น แต่มีเงื่อนไขด้วยว่า

ถ้าขับไล่ได้ ขอเอกราชคืนแก่พม่า อังกฤษก็ตกลงเข้ามาขับไล่ญี่ปุ่น อังกฤษทำตามสัญญา มีการร่างรัฐธรรมนูญ นายพลอองซาน ทำ 2 เรื่อง คือ ออกแบบชุดประจำชาติแต่ละชนเผ่าก็จะแตกต่างกันไป แต่หลักการเดียวกันคือข้างบนเป็นเงินข้างล่างเป็นอินเดีย และใส่รองเท้าแตะ และเรื่องที่ 2 คือนายพลอองซานชวนชนเผ่าแต่ละชนเผ่ามาประชุมกัน มีสาระสำคัญว่าเมื่อเลือกตั้งเสร็จจะให้แต่ละชนเผ่ามีอำนาจปกครองตนเอง ไม่ต้องมาอยู่รวมเป็นประเทศเดียวกัน ปรากฏว่าเมื่อนายพลอองซานจัดการเรื่องนี้แต่มีชนเผ่าที่ไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ จึงส่งมือปืนมาลอบสังหารนายพลอองซาน และสังหารได้สำเร็จ ในวันที่นายพลอองซานเสียชีวิต บุตรสาวของเขาซึ่งเป็นบุตรสาวคนเดียวอายุ 2 ขวบ ชื่อ อองซาน ซูจี (Aung San Suu Kyi) มารดาของอองซาน ซูจีเป็นข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศ ถูกรัฐบาลส่งไปเป็นทูตอยู่ที่อินเดีย อองซาน ซูจีจึงไปอยู่ที่อินเดีย มีโอกาสได้ทำงานในองค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) พบรักและแต่งงานกับชายหนุ่มชาวอังกฤษชื่อ ไมเคิล อริส (Michael Aris) เป็นนักประวัติศาสตร์ มีบุตร 2 คน ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขกับไมเคิล อริส จนเมื่อเกิดเหตุในปี 2531 มารดาไม่สบาย อองซาน ซูจีจึงกลับมาเยี่ยมมารดา วันที่ 8 สิงหาคม 2531 มีการลาออกของนายกรัฐมนตรี นักศึกษาออกมาชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตย เกิดวิกฤตการณ์เมืองเกิดขึ้น ไม่มีผู้นำ ไม่มีแกนนำ อองซาน ซูจีขึ้นเวทีปราศรัย กลายเป็นผู้นำ จึงโดนกักบริเวณ แต่เนื่องด้วยมีโอกาสไปอยู่ที่อินเดีย สนใจการต่อสู้แบบมาหาตะมะคันธี โดนจับโดนกักตัวหลายปีมาก โดนต่อขัง ไม่ทานข้าว ไม่ดื่มน้ำ คนเห็นเลยเกิดความศรัทธามากขึ้นเรื่อย ๆ วันหนึ่งลูกส่งข่าวมาว่าบิดากำลังป่วยเป็นมะเร็ง อาการไม่ค่อยดี อยากให้มารดามาเยี่ยม อองซาน ซูจีก็ไม่ได้ไปเพราะว่าไปแล้วจะกลับเข้ามาไม่ได้ ระหว่างนั้นมีการจัดการเลือกตั้งมีนายพลท่านหนึ่งให้ อองซาน ซูจี ดำรงตำแหน่งบริหารประเทศ ปัจจุบันการเมืองเริ่มเข้าที่ เศรษฐกิจเติบโต 6 - 7% ต่อปี คนเมียนมาร์เป็นคนที่ตรงไปตรงมา ถ้าตกลงอะไรต้องเป็นแบบนั้น เช่น ทำสัญญาไว้อย่างไร ต้องปฏิบัติได้อย่างนั้น หากไม่เป็นแบบนี้จะยกเลิกสัญญาที่ทำไว้ อีกตัวอย่างหนึ่ง ช่วงหลังจากเหตุการณ์วันที่ 8 สิงหาคม 2531 ทั่วโลกถูกห้ามไม่ให้

ค้าขายกับพม่า แต่ประเทศจีนเข้ามาค้าขายกับพม่า เพราะประเทศจีนต้องการก๊าซธรรมชาติ จีนมาดำเนินการต่อท่อเจาะก๊าซธรรมชาติ พร้อมจะให้พม่าร่วมกันสร้างท่าเรือ รัฐบาลพม่าตกลงให้จีนดำเนินการแต่ประเทศจีนกลับได้ผลประโยชน์มากกว่าพม่า และพม่าเสียเปรียบจึงขอยุติโครงการ ปัจจุบันพม่าเจริญมากขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อคนไทย

ประเทศเวียดนาม (The Socialist Republic of Vietnam) เป็นประเทศที่น่าสนใจที่สุดเรื่องการฟื้นตัว ทำการรบกับฝรั่งเศสเป็นสิบปี ชนะฝรั่งเศสได้ก็โดนฝรั่งเศสหักหลังอีก ไม่ยอมให้รวมประเทศ แบ่งประเทศ รบอีก 20 ปี เกิดสงครามอินโดจีน ล้มตายหลายล้านคน เหลือแต่ซากปรักหักพัง คนเก่งคนดีหนีออกจากประเทศหมด รวมประเทศได้ในปี 2519 บริหารแบบคอมมิวนิสต์ตั้งแต่ ปี 2519-2529 11 ปี ประเทศตกต่ำ เพราะทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย คนเก่งไม่อยู่ ทรัพยากรไม่มี แล้วยังบริหารแบบคอมมิวนิสต์ปันส่วน คนไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน ปฏิรูปประเทศรอบที่ 1 ในปี 2529 บริหารประเทศแบบคอมมิวนิสต์ บริหารเศรษฐกิจแบบทุนนิยม มีประกาศออกมา 5 ข้อ ได้แก่ 1) ปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ 2) เน้นอุตสาหกรรมไฮเทค 3) เน้นอุตสาหกรรมซึ่งไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม 4) ปฏิรูปการศึกษา 5) ปฏิรูปรัฐบาล โรงเรียนในเวียดนาม จำนวนห้องเรียนไม่พอกับจำนวนนักเรียนจึงต้องแบ่งกันเรียน กลุ่มหนึ่งมาเรียน 6 โมงเช้าถึง 11 โมง เสร็จแล้ว นักเรียนอีกกลุ่มจึงได้มาเรียน ครุมน้อยแต่มีหน้าที่สอนหนังสืออย่างเดียว คอมพิวเตอร์มีน้อยแต่ทุกเครื่องรัฐบาลลงทุนต่อเครือข่ายใยแก้วไว้หมด เข้าถึงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง รัฐบาลปลูกฝังว่าถ้าการศึกษาดีทุกอย่างจะดีตาม มีองค์กรหนึ่งชื่อ PISA (Programme for International Student Assessment) วัดความสามารถเด็ก 3 วิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การอ่านเพื่อทำความเข้าใจ ประเทศไทยได้เริ่มนำมาใช้ตั้งแต่ ปี 2552 และได้ อันดับที่ 50 เด็กที่ได้คะแนนสูงสุดอยู่ที่เมืองเซี่ยงไฮ้ ประเทศจีน ส่วนเด็กที่ได้คะแนนสูงสุดในอาเซียนอยู่ที่สิงคโปร์ ในปี 2555 เด็กเวียดนามเข้าทดสอบครั้งแรกและได้ที่ 17 สอบผ่านได้ทุกวิชา ส่วนเด็กไทยได้ที่ 50 เหมือนเดิม ส่วนสิงคโปร์ขึ้นไปอยู่ที่ 2 ของโลก ต่อมาไทยสอบได้

อันดับที่ 54 เวียดนามได้ที่ 8 ของโลก ส่วนสิงคโปร์ได้ที่ 1 ของโลก คนเวียดนามเคารพกฎหมาย เดิมทีคนเวียดนามไม่ใส่หมวกกันน็อค รัฐบาลบอกว่าคนคือทรัพยากรสำคัญของประเทศต้องใส่หมวกกันน็อค ใส่ทั้งประเทศ คนเวียดนามสู้งาน เช่น บริษัทซีพี (Charoen Pokphand Group Co., Ltd) ไปสร้างโรงงาน 7 - 8 แห่ง คนทำงานต้องกลับตึกมาก (ตี 3 - 4 ในบางคืน) คนพร้อมที่จะทำงาน คนทุกคนมี 2 อาชีพ ประเทศเวียดนามจากไม่มีอะไรกลับมาฟื้นตัว บริษัทซัมซุงยักษ์ใหญ่ของเกาหลีร่วมลงทุนกับเวียดนาม ทุกวันนี้รวมห้าแสนล้านบาท โทรศัพท์กว่าครึ่งของซัมซุงผลิตที่เวียดนาม ชิป Intel ในคอมพิวเตอร์กว่า 85 % ผลิตที่เวียดนาม ญี่ปุ่น จีน เกาหลีได้ หลายประเทศย้ายจากไทยไปผลิตที่เวียดนาม เพราะคนเวียดนามเก่ง ขยัน สิ่งแวดล้อมของเวียดนามเป็นประเทศเดียวในอาเซียนที่ถูกพัฒนาขึ้น แบบเอาจริงเอาจังเรื่องสิ่งแวดล้อม ส่วนป่าไม้ของไทยหายไปปีละ 1 ล้านไร่ ในปัจจุบันตัวเลขคอร์ปชั่นของเวียดนามแย่กว่าไทยเล็กน้อย มีการติดสินบนกันเป็นประจำ หลาย ๆ ทอดหลาย ๆ ต่อ เวียดนามเป็นประเทศที่เติบโตติดอันดับโลก ทุกวันนี้วัดการเติบโตของประเทศที่กำลังซื้อ ประเทศไทยมีกำลังซื้อที่ 20 ของโลก เป็นรองอินโดนีเซีย แต่ทุกวันนี้ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และเวียดนาม กำลังแซงไทย โดยการศึกษาจีนกำลังซื้อมากกว่าสหรัฐ วัดจากน้ำหนักของเงินหน่วยต่อหน่วย และเวียดนามจะแซงไทยแบบเห็นได้ชัด ภายใน 5 ปี เวียดนามมีวันนี้ได้เพราะลี กวนยู เป็นผู้ก่อเกิดตลาดระหว่างสิงคโปร์ และเวียดนาม จนทุกวันนี้อาเซียนร่วมธุรกิจกับเวียดนามเกือบทั้งหมด โดยทุกวันนี้ประเทศไทย เป็นประเทศเดียวที่เติบโตช้า ส่วนหนึ่งเพราะความคิดของคนไทย ไม่มีความรู้มากพอกับเพื่อนบ้านและยังวางตัวไม่เหมาะสม เคยมีคนถามทูตเวียดนามว่า คนเวียดนามมองประเทศอื่นอย่างไร เขาตอบว่ามองแต่ประเทศที่เก่งกว่าเพื่อเอามาปรับใช้ แต่มองคนไทยตรงที่ข้อผิดพลาด หากคนไทยผิดพลาดตรงไหน เขาจะเอามาปรับใช้ ไม่ให้ผิดพลาดตาม หากศึกษาคนเวียดนามให้มากกว่านี้ เราอาจจะได้อะไรดี ๆ จากเขามาก